

- 1) Удосконалення складових виконавської техніки танцюриста.
- 2) Концертно-виконавська практична діяльність.

У хореографічному мистецтві талант не може розкритися без попереднього оволодіння основними технічними засобами, які потім необхідно постійно вдосконалювати та нарощувати, оскільки брак технічних даних може стати великою проблемою для виконавця. Удосконаленню компонентів виконавської техніки танцюриста сприяє підбір відповідних комплексів тренувальних вправ, спрямованих на полегшення процесу оволодіння хореографічними прийомами різного рівня, на подолання технічних недоліків і відпрацювання технічних прийомів. Навчальна робота на цьому етапі дозволяє студенту індивідуально та творчо регулювати ступінь складності, надаючи йому можливість поступово оволодівати танцювальною справою відповідно до рівня його фізичних можливостей.

Під час творчих виступів студенти отримують необхідні практичні навички та розуміння професійної поведінки, необхідні для майбутньої роботи на сцені. Мета: ознайомлення з процесом навчання та підготовки до концертних виступів у професійних творчих колективах; Формування сценічних навичок (уміння володіти собою на сцені, долати надмірне хвилювання, розвивати навички емоційно-художнього самоконтролю, волю та бажання до публічного виступу); Формування художнього мислення учнів при вивченні концертного репертуару творчого колективу. У процесі вивчення хореографічного твору, викладач акцентує увагу на професійних здібностях студента й допомагає компенсувати менш розвинені вміння та навички більш міцними навичками, набутими в процесі вивчення різних навчальних дисциплін. Таким чином, розвиваючи та удосконалюючи артистичні якості та загальне виконання, спонукає студента до психологічної рефлексії пошуку знань та їх комплексного застосування.

Отже, можна стверджувати, що виконавська підготовка посідає важливе місце в підготовці фахівців хореографії у вищих навчальних закладах і є ключовим компонентом їх професійної підготовки. У процесі його реалізації закріплюються, удосконалюються та перевіряються набуті майбутнім танцюристом знання, уміння й навички, що полегшує та прискорює адаптацію студентів до реальних умов майбутньої професійної діяльності.

К. Куртєва

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МЕНЕДЖМЕНТУ Й ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА

К. Kurtieva

INTERCONNECTION BETWEEN MANAGEMENT AND CHOREOGRAPHICAL ART

Сучасне хореографічне мистецтво розвивається в умовах високої конкуренції, швидкої зміни культурних трендів і стрімкого поширення цифрових технологій. У цьому контексті менеджмент стає невіддільною частиною успішного функціонування хореографічних шкіл, студій, колективів, ансамблів, конкурсів та фестивалів, а також інших індивідуальних проєктів.

Раніше хореографічні школи, ансамблі та колективи покладалися переважно на державне фінансування або на приватне меценатство. З повномасштабним вторгненням на наші землі, умови існування українського мистецтва, зокрема хореографії, кардинально змінилися. І ті джерела підтримки, на які ми покладалися раніше, на сьогодні стають все менш стабільними. Таким чином, перед діячами

культури постають нові завдання: самостійний пошук фінансових ресурсів для подальшого розвитку й популяризації своєї діяльності, тобто маркетинг та побудова вдалої бізнес-стратегії.

Нині менеджмент стає ключовим інструментом, що допомагає хореографічним колективам продовжувати свою творчу діяльність, навіть у супереч війні, більше того, популяризувати українську культуру за кордоном, на міжнародному рівні:

- конкурси;
- фестивалі;
- благодійні збори в підтримку ЗСУ.

Це все допомагає розширити аудиторію, віднайти однодумців та отримати фінансову допомогу. Саме завдяки грамотному менеджменту українська культура, зокрема хореографія, отримує глобальне визнання та підтримку, стаючи частиною світового культурного дискурсу.

Війна надала поштовх українським митцям переосмислити та віднайти свою ідентичність, а менеджмент допомагає їм створювати та популяризувати нові проекти, які зацікавлюють сучасного глядача своїм поєднанням сучасних технологій та етнічних мотивів, роблячи наше мистецтво актуальним та впізнаваним.

Хореографічне мистецтво відіграє важливу роль у формуванні культурної ідентичності, воно сприяє міжкультурному обміну, розвитку креативних індустрій та розширенню кордонів. В умовах війни менеджмент набуває критичного значення, допомагаючи зберегти мистецтво, адаптувати його до реалій сьогодення, залучати фінансування та інтегрувати українську культуру у світовий простір.

Отже, завдяки ефективному управлінню (менеджменту) хореографічне мистецтво стає важливим засобом культурної дипломатії, національного самовираження та психологічної підтримки суспільства.

СЕКЦІЯ: НОВІТНІ ДОСЛІДЖЕННЯ В СЦЕНІЧНОМУ МИСТЕЦТВІ

І. Борис

СПЕЦИФІКА АКТОРСЬКОЇ ГРИ У ВИСТАВІ ЗА НЕРЕАЛІСТИЧНОЮ ДРАМАТУРГІЄЮ

І. Borys

SPECIFICITY OF ACTING IN A PERFORMANCE WITH UNREALISTIC DRAMATURGY

Оскільки театр нереалістичної драматургії вимагає від актора якісного володіння навичками не лише в межах класичних акторських технік (як то реалістично-психологічний театр), а й спонукає до виходу за межі традиційних форм сценічної виразності. Виконавцю ролі за драматургією нереалістичного спрямування необхідно адаптуватися до нестандартного способу мислення, вміти працювати з умовністю простору, символами, а також з нелінійністю сюжету та розкривати змістовність експериментальними засобами вираження.

Саме тому одним із ключових викликів для актора є подолання психологічного бар'єру й вихід за межі звичного багатом театральним митцям психологічного реалізму. Протягом багатьох десятиліть поняття відтворення екзистенційності, сюрреалістичності та парадоксальності відкладались у специфіці дослідження актора та набували характерних ознак. Оскільки драматургія нереалістичного